

De wereld van de Koran

Inleiding tot de Koranwetenschappen

shaykh **Mhamed Aarab**

Inhoud

Voorwoord	11
Voorwoord shaykh Abdelqadir Al-Husayni	14
Inleiding	16
1. De wetenschappen van de Qur'ān	18
1.1 De betekenis van de uitdrukking 'wetenschappen van de Qur'ān'	18
1.2 De technische betekenis van de Qur'ān	18
1.3 De benadering van verschillende groepen geleerden	19
1.4 De betekenis van de wetenschappen van de Qur'ān als vakgebied	20
1.5 De edelheid van deze wetenschap	20
1.6 Een samenvattende definitie	21
1.7 Het nut van de wetenschappen van de Qur'ān	21
1.7.1 Een sleutel tot juist begrip van de Qur'ān	21
1.7.2 Een krachtig middel in de verdediging van het Boek van Allāh	22
1.7.3 Een brede en verheven kennis van de Qur'ān	22
1.7.4 De verheven plaats van deze wetenschap	23
1.8 De geschiedenis van de Qur'ānwetenschappen	23
1.8.1 De eerste fase vóór de vastlegging in boeken	23
1.8.2 De tijd van de metgezellen en hun opvolgers	24
1.8.3 Het begin van de vastlegging	24
1.8.4 De Qur'ānwetenschappen in brede zin	24
1.8.5 Het ontstaan van de Qur'ānwetenschappen als zelfstandig vak	24
1.8.6 De grote klassieke werken	25
1.8.7 De moderne periode	25
2. Kenmerken van de Edele Qur'ān	27
2.1 De voortreffelijkheid, eer en verheven plaats van de Qur'ān	27
2.2 De Qur'ān als genezing en barmhartigheid	28
2.3 De Qur'ān als voorspraak voor zijn mensen	29
2.4 Aanbidding door recitatie	30
2.5 Zijn vele namen en wat ze aanduiden	30
2.6 Bewaring in de harten	31
2.7 De ononderbroken keten van overdracht	31
2.8 Reinheid in de omgang met de Qur'ān	32
2.9 Allāh heeft Zelf de bewaring van de Qur'ān op Zich genomen	32
2.10 Algemene kenmerken van de Qur'ān	33
2.11 Het verschil tussen de Qur'ān, de heilige overlevering en de profetische overlevering	34
2.11.1 De Qur'ān en de heilige overlevering	34
2.11.2 De heilige overlevering en de profetische overlevering	35

2.11.3 Het belang van dit onderscheid	37
2.12 Openbaring: begrip, mogelijkheid en werkelijkheid	37
2.12.1 Inleiding	37
2.12.2 Het begrip openbaring	38
2.12.3 De mogelijkheid van openbaring	39
2.12.4 De werkelijkheid van openbaring	40
2.12.5 De openbaring aan de engelen en de neerdaling van de Qur'ān	41
2.12.6 De wijzen waarop openbaring plaatsvindt	42
2.12.7 De psychologische reductie van openbaring	42
2.12.8 Kritische beoordeling van deze reductie	43
2.12.9 Conclusie	44
3. De openbaring van de Qur'ān	46
3.1 De verheven plaats van dit onderwerp	46
3.2 De wijze van neerdaling van de Qur'ān	46
3.3 De wijsheid van de geleidelijke neerdaling	47
3.3.1 Het versterken van het hart van de Profeet	47
3.3.2 Vergemakkelijking van memorisatie en begrip	47
3.3.3 Geleidelijke opvoeding van de gemeenschap	47
3.3.4 Verbinding met gebeurtenissen, vragen en omstandigheden	48
3.3.5 Weerlegging van de tegenwerpingen van de ongelovigen	48
3.3.6 Het wonder van de innerlijke eenheid van de Qur'ān	48
3.4 Het eerste dat van de Qur'ān werd geopenbaard	49
3.5 De mening dat het begin van Sūrat al-Muddaththir eerst was	49
3.6 Het laatste dat van de Qur'ān werd geopenbaard	50
3.7 De mening over Sūrat an-Naṣr	52
3.8 Het belang van kennis van het eerste en het laatste van de openbaring	52
3.9 Het onderscheid tussen Mekkaanse en Medinese openbaring	53
3.10 De bekendste definitie van Mekkaans en Medinees	54
3.11 Andere benaderingen en hun beperking	54
3.12 Hoe men Mekkaans en Medinees vaststelt	55
3.13 De kenmerken van Mekkaanse openbaring	55
3.14 De kenmerken van Medinese openbaring	56
3.15 De voordelen van kennis van Mekkaans en Medinees	57
3.16 Openbaring in verband met aanleidingen en de wijsheid daarvan	58
3.17 De wijsheid achter verzen die met een aanleiding verbonden zijn	59
3.18 Voorbeelden van aanleidingen van openbaring	59
3.19 Het belang van kennis van de aanleiding van openbaring	60
3.20 Hoe de aanleiding van openbaring wordt vastgesteld	61
3.21 Meerdere aanleidingen bij éénzelfde geopenbaarde tekst	61
3.22 Meerdere geopenbaarde teksten bij éénzelfde aanleiding	62
3.23 De relatie tussen de aanleiding en de bewoording van het vers	63

4. Het verzamelen en bewaren van de Qur'ān	64
4.1 De verheven plaats van dit onderwerp	64
4.2 Het memoriseren van de Qur'ān	65
4.3 Het verzamelen in geschreven vorm tijdens het leven van de Profeet	66
4.4 Het verzamelen in de tijd van Abū Bakr	68
4.5 De kenmerken van de verzameling in de tijd van Abū Bakr	69
4.6 De standaardisering van de <i>maṣāḥif</i> in de tijd van 'Uthmān	71
4.7 De hoofdschrijvers	73
4.8 Wat de verzameling van de Qur'ān in de tijd van 'Uthmān bijzonder maakte	74
4.9 De maṣāḥif die 'Uthmān naar de verschillende gebieden stuurde	76
4.10 De methodologische uitgangspunten van 'Uthmān bij het overschrijven van de <i>maṣāḥif</i>	76
4.11 Het aantal <i>maṣāḥif</i> dat in de tijd van 'Uthmān werd vervaardigd	79
4.12 Het lot van de muṣḥaf van Ḥafṣa	80
4.13 Het verschil tussen de verzameling van Abū Bakr en die van 'Uthmān	81
4.14 De voortdurende rol van mondelinge overlevering	84
4.15 De ontwikkeling van punting en vocalisatie in de <i>muṣḥaf</i>	85
4.16 Latere toevoegingen in de schrijfwijze van de <i>maṣāḥif</i>	86
4.17 Wat de geschiedenis van de Qur'ān ons leert	88
4.18 De bewaring van de Qur'ān en de vervulling van Allāh's belofte	88
5. De verzen en hoofdstukken van de Qur'ān en hun rangschikking	90
5.1 De betekenis van een vers	90
5.2 Het nut van kennis van de verzen	91
5.3 Het aantal verzen in de Qur'ān	92
5.4 De kennis van de verzen is overgeleverd en niet aan vrije redenering overgelaten	92
5.5 De volgorde van de verzen is niet gelijk aan de volgorde van neerdaling	95
5.6 Opmerking over het tellen van woorden en letters	95
5.7 De betekenis van een hoofdstuk	97
5.8 De volgorde van de suwar in de Qur'ān	97
5.9 De wijsheid achter de indeling van de Qur'ān in suwar	99
5.10 Het aantal hoofdstukken	101
5.11 De namen van de hoofdstukken	101
5.12 Zijn de namen van de hoofdstukken overgeleverd of door geleerden bedacht?	102
5.13 De indeling van de suwar naar lengte en aantal verzen	102
5.14 Samenvatting van dit hoofdstuk	105
6. De zeven <i>aḥruf</i> , de <i>qirā'āt</i> en de grote recitatoren	107
6.1 De betekenis van de neerdaling van de Qur'ān in zeven vormen van voordracht	107
6.2 De werkelijkheid van de zeven <i>aḥruf</i> en de belangrijkste opvattingen daarover	108

6.3 De zeven hoofdcategorieën van verschil	112
6.4 Het verschil tussen de <i>ahruf</i> en de <i>qirā'āt</i>	116
6.5 De bekende zeven zijn niet de grens van wat aanvaard is	119
6.6 Samenvatting van de zeven <i>ahruf</i>	120
7. De <i>qirā'āt</i> en de recitatoren	121
7.1 Inleiding	121
7.2 De eerste dragers van de <i>qirā'āt</i>	122
7.3 De wetenschap van de <i>qirā'āt</i>	123
7.4 Het ontstaan van de <i>qirā'āt</i>	123
7.5 De fasen waarlangs deze wetenschap is overgeleverd	124
7.6 Het ontstaan van de zeven bekende Qur'ānrecitaties en de rol van Ibn Mujāhid	125
7.7 De beroemde centra van recitatie	126
7.8 De bekendheid van de zeven <i>qirā'āt</i>	127
7.9 De geschreven traditie van dit vakgebied	127
7.10 De bekende imams van de <i>qirā'āt</i>	128
7.11 De voorwaarden voor een correcte <i>qirā'a</i>	129
7.12 Soorten <i>qirā'āt</i>	131
7.13 Het oordeel over afwijkende <i>qirā'āt</i>	132
7.14 Het verschil tussen een <i>qirā'a</i> , een overlevering en een route	133
7.15 Wat wordt bedoeld met een <i>qirā'a</i>	133
7.16 Wat wordt bedoeld met een overlevering	134
7.17 Wat wordt bedoeld met een route	134
7.18 Een eenvoudige regel om het te onthouden	135
7.19 Een volledig voorbeeld	135
7.20 Weerlegging van de bewering dat de <i>qirā'āt</i> uit het schrift zijn ontstaan	135
7.21 Voordelen van de verschillen in de correcte <i>qirā'āt</i>	136
7.22 Het belang van het bestuderen en bewaren van de wetenschap van de zeven <i>qirā'āt</i>	137
8. <i>Tafsīr</i> , <i>ta'wīl</i> en de noodzaak van exegese	140
8.1 Taalkundige betekenis	140
8.2 Terminologische betekenissen	140
8.3 Waarom is <i>tafsīr</i> nodig	140
8.4 <i>Ta'wīl</i>	142
8.5 De betekenis van <i>ta'wīl</i>	143
8.6 De manieren waarop <i>ta'wīl</i> in de Qur'ān voorkomt	144
8.7 Het verschil tussen <i>tafsīr</i> en <i>ta'wīl</i>	145
9. De ontwikkeling van de Qur'ānexegese: van de metgezellen tot de schriftelijke vastlegging	146
9.1 De exegese van de metgezellen	146
9.2 De exegese van de <i>tābi'īn</i>	149

9.3 De exegese in de eeuwen van schriftelijke vastlegging	153
9.4 De belangrijkste richtingen in de schriftelijke <i>tafsīr</i>	155
9.4.1 De overgeleverde exegese	156
9.4.2 De rationele of toegestane <i>tafsīr bi-r-ra'y</i>	158
9.4.3 De <i>bayānī</i> -exegese	160
9.4.4 De <i>fiqh</i> -exegese	160
9.4.5 De soefi-exegese	160
9.4.6 De filosofische exegese	163
9.5 <i>Tafsīr</i> in de moderne tijd	163
9.6 Problematische tendensen in moderne <i>tafsīr</i>	164
9.7 Belangrijke vormen van moderne <i>tafsīr</i>	166
9.7.1 De methodische <i>tafsīr</i>	166
9.7.2 De literaire en sociale <i>tafsīr</i>	166
9.7.3 De wetenschappelijke <i>tafsīr</i>	167
9.7.4 De algemene <i>tafsīr</i>	168
9.7.5 De thematische <i>tafsīr</i>	168
9.8 Voorwaarden voor de uitlegger van de Qur'ān	169
10. <i>Nāsikh</i> en <i>Mansūkh</i>	173
10.1 Inleiding	173
10.2 De betekenis van <i>an-naskh</i>	173
10.3 De plaats van <i>an-naskh</i> binnen de goddelijke wijsheid	174
10.4 De noodzaak van nauwkeurigheid in dit hoofdstuk	175
10.5 Waarin <i>an-naskh</i> wel en niet voorkomt	176
10.6 Verschil tussen de vroege en latere benadering	176
10.7 De vrucht van deze wetenschap	176
10.8 Het belang van deze wetenschap	177
10.9 De voorwaarden van <i>an-naskh</i>	178
10.10 De hoofdvormen van <i>an-naskh</i> tussen Qur'ān en Sunna	178
10.11 De soorten <i>an-naskh</i> in de Qur'ān	180
10.12 <i>An-naskh</i> met vervanging en zonder vervanging	180
10.13 Hoe wordt <i>an-naskh</i> vastgesteld?	181
10.14 Enkele bekende voorbeelden	182
10.15 De wijsheid van <i>an-naskh</i>	183
11. De Qur'ān als blijvend wonder en doorslaggevend bewijs	185
11.1 Inleiding	185
11.2 De blijvende onmacht van de tegenstanders	186
11.3 De verhevenheid van de taal en de onnavolgbare stijl	186
11.4 De ongeletterde Profeet en het geopenbaarde Boek	187
11.5 De volmaaktheid van de betekenissen en de breedte van de onderwerpen	188
11.6 Het berichten over het ongeziene	188
11.7 De innerlijke samenhang en het ontbreken van tegenstrijdigheid	190
11.8 Samenvatting	191

12. Enkele stijlvormen van de Edele Qur'ān	192
12.1 De betekenis van de vertelling in de Qur'ān	192
12.2 De historische waarde van de Qur'ānische vertelling	192
12.3 De doelen van de vertelling in de Qur'ān	193
12.4 De methode van de Qur'ānische vertelling	195
12.5 De artistieke kenmerken van de Qur'ānische vertelling	196
12.6 De gelijkenissen in de Edele Qur'ān	197
12.6.1 Definitie van de gelijkenis in de Qur'ān	198
12.6.2 Het verschil tussen gelijkenissen en vertellingen	198
12.6.3 Het belang van de gelijkenissen in de Qur'ān	199
12.6.4 Voorbeelden van gelijkenissen in de Qur'ān	200
12.6.5 Lessen uit de gelijkenissen van de Qur'ān	201
12.6.6 Samenvatting	202
12.7 De eed in de Edele Qur'ān	203
12.7.1 De betekenis van de eed	203
12.7.2 De vorm van de eed	204
12.7.3 De doelen van de eed in de Qur'ān	204
12.7.4 Waarmee Allāh zweert in de Qur'ān	205
12.7.5 Enkele schoonheden van de eed in de Qur'ān	206
13. Het duidelijke en het dubbelzinnige in de Qur'ān en de methode van <i>Ahl as-Sunna</i> bij de verzen over de eigenschappen	209
13.1 Inleiding	209
13.2 De algemene betekenis van <i>al-muḥkam</i> en <i>al-mutashābih</i>	210
13.3 De bijzondere betekenis van <i>al-muḥkam</i> en <i>al-mutashābih</i>	211
13.4 Kan het dubbelzinnige worden gekend?	212
13.5 Oorzaken en soorten van dubbelzinnigheid	213
13.6 De juiste houding tegenover het dubbelzinnige	215
13.7 De dubbelzinnige verzen over de eigenschappen	216
13.8 De methode van <i>Ahl as-Sunna</i> bij de verzen over de eigenschappen	217
13.9 Tussen de <i>salaf</i> en de <i>khalaf</i>	219
13.10 De verheffing boven de Troon in de context van koningschap en bestuur	220
13.11 De betekenis van de goddelijke nabijheid	221
13.12 Waarschuwing voor misleidende formuleringen	221
13.13 Wanneer is <i>ta'wīl</i> nodig?	222
13.14 De wijsheid achter het bestaan van duidelijke en dubbelzinnige verzen	222
14. Het debat over de vertaling van de Qur'ān en het oordeel daarover	225
14.1 Inleiding	225
14.2 De vertaling van de Qur'ān in de betekenis van het overbrengen van zijn woorden	226
14.3 De vertaling van de Qur'ān in de betekenis van uitleg in het Arabisch	227
14.4 De vertaling van de Qur'ān in de betekenis van uitleg in een vreemde taal	227

14.5 De vertaling van de Qur'ān in de betekenis van het overzetten van de Qur'ān zelf in een andere taal	228
14.6 Het onderscheid tussen letterlijke en <i>tafsīriyya</i> vertalingen	230
14.7 De primaire en secundaire betekenissen van de Qur'ān	230
14.8 Conclusie	231
Bronnenlijst	234
Transliteratie	236
Over de auteur	238

3.3 De wijsheid van de geleidelijke neerdaling²⁸

3.3.1 Het versterken van het hart van de Profeet

Een van de grootste wijsheden van de geleidelijke openbaring was de versterking van het hart van de Profeet mayy Allāh hen regenen en vrucht schenken. Hij droeg een zware taak. Hij werd geconfronteerd met afwijzing, spot, vijandigheid, vervolging en verdriet. Daarom kwam de openbaring telkens opnieuw, niet alleen als wetgeving en leiding, maar ook als vertroosting, steun en bevestiging. Zo werd zijn hart telkens weer versterkt, zijn borst verruimd en zijn vastberadenheid vernieuwd. Iedere nieuwe openbaring bracht licht, rust en kracht, zodat hij kon volharden op de weg van de verkondiging.

3.3.2 Vergemakkelijking van memorisatie en begrip

Daarnaast maakte de geleidelijke neerdaling het memoriseren van de Qur'ān gemakkelijker voor de Profeet mayy Allāh hen regenen en vrucht schenken en voor zijn metgezellen. Het grootste deel van hen kon niet lezen of schrijven. Zij leefden niet met boeken en een uitgebreide schriftcultuur zoals latere generaties. De Qur'ān is bovendien geen gewone rede die men achteloos kan onthouden. Het is een verheven Woord, rijk in betekenis, zwaar in inhoud en diep in bedoeling. Daarom paste het bij de wijsheid van Allāh dat de openbaring in gedeelten kwam, zodat de gelovigen konden memoriseren, begrijpen, overdenken en toepassen voordat er nieuwe verzen neerdaalden.

3.3.3 Geleidelijke opvoeding van de gemeenschap

Ook was het een grote wijsheid dat de gemeenschap geleidelijk werd opgevoed. Mensen die uit de duisternissen van onwetendheid, afgoderij, zedelijke wanorde en oude gewoonten kwamen, konden niet in één keer alle lasten van de wet dragen. Daarom leidde Allāh hen stap voor stap. Verboden en verplichtingen kwamen niet allemaal ineens, maar in een volgorde die paste bij de groei van geloof, begrip en innerlijke rijping.

²⁸ Voor dit onderdeel is samengevat uit: Az-Zurqānī, *Manāhil al-'irfān fi 'ulūm al-Qur'ān*, 53–62; 'Itr al-Ḥalabī, *'Ulūm al-Qur'ān al-karīm*, 27–34; Abū Shuhba, *Al-Madkhal li-dirāsāt al-Qur'ān al-karīm*, 70–83; Ismā'īl, *Dirāsāt fi 'ulūm al-Qur'ān*, 31–33.

Op die manier werden zij opgevoed met wijsheid, zachtmoedigheid en geleidelijke hervorming. Dit toont de volmaaktheid van de islamitische wetgeving en de diepe kennis van Allāh van de menselijke natuur.

3.3.4 Verbinding met gebeurtenissen, vragen en omstandigheden

Verder daalde de Qur'ān neer in samenhang met gebeurtenissen, vragen en omstandigheden die zich voordeden. Wanneer zich een nieuwe situatie voordeed, kwam het oordeel van Allāh daarover. Wanneer er een vraag gesteld werd, kwam de goddelijke leiding als antwoord. Wanneer de tegenstanders met beschuldigingen of twijfel kwamen, kwam de openbaring om de waarheid te bevestigen en de valsheid te ontkrachten. Hierdoor werd de Qur'ān niet slechts een theoretisch boek, maar een levend Boek dat de gemeenschap vormde, leidde en opvoedde midden in de werkelijkheid.

3.3.5 Weerlegging van de tegenwerpingen van de ongelovigen

Ook het weerleggen van de tegenwerpingen van de ongelovigen behoort tot de wijsheden van de geleidelijke openbaring. Zij brachten voortdurend nieuwe bezwaren, drogredenen en twijfels naar voren. Dan kwam de openbaring om hun leugen te ontmaskeren, hun argumenten te verbreken en het hart van de gelovigen te beschermen tegen verwarring. Zo bleef de waarheid helder en werd de valsheid teruggedrongen vanaf het moment dat zij zich voordeed.

3.3.6 Het wonder van de innerlijke eenheid van de Qur'ān

Daar komt nog een andere wijsheid bij die soms minder aandacht krijgt, maar zeer diep is, namelijk de openbaring als bewijs van de wonderbaarlijke aard van de Qur'ān. De Qur'ān daalde neer over ongeveer drieëntwintig jaar, in verschillende omstandigheden, naar aanleiding van uiteenlopende gebeurtenissen, in tijden van zwakte en kracht, in Mekka en in Medina, in vrede en in strijd. Toch is het één volmaakt geheel. Men ziet geen breuk in zijn opbouw, geen innerlijke tegenspraak in zijn betekenissen en geen wanorde in zijn doelstellingen. Dit alleen al is een krachtig teken dat de Qur'ān niet uit

Over de auteur

Shaykh Mhamed Aarab is imām, (universitair) docent en auteur. Zijn islamitische kennis carrière startte met het memoriseren van de Qurʾān. Een groot gedeelte van de Qurʾān heeft hij gememoriseerd in Maassluis, de rest memoriseerde hij tijdens zijn verblijf in de *Madrasa* in Tanalt. Toen hij de leeftijd van twintig jaar bereikte, vertrok hij naar Syrië, waar hij de Arabische taal en de islamitische wetgeving (*sharīʿa*) bestudeerde aan het islamitische instituut Abū Nūr in Damascus. Tegelijkertijd volgde hij de lessen van Shaykh dr. Saʿīd Ramaḍān al-Būṭī in zijn moskee en tevens genoot hij onderricht bij Shaykh Usāma ar-Rifāʿī: beiden hebben een belangrijke invloed op zijn leven gehad.

Vanuit Syrië vertrok shaykh Aarab naar Marokko, waar hij enkele jaren studeerde in de *Madrasa* Ibn al-Ḥabīb in Tanalt, in het zuiden van Marokko, onder shaykh Muḥammad al-Ghālī as-Saddāsī. Shaykh Aarab bestudeerde daar islamitische teksten in onder andere *ʿaqīda* (geloofsleer) en *fiqh* (jurisprudentie), waaronder *Al-Murshid al-Muʾīn* met commentaar van Al-Mayyāra, *Al-Kubrā*, *Ar-Risāla* van Ibn Abī Zayd al-Qayrawānī met uitleg van Al-ʿAdawī, *Mukhtaṣar Khalīl* met commentaar van Aḥmad ad-Dardīr en *Tuḥfat al-Hukkām* van Ibn ʿĀṣim met uitleg van Imām Abī Ḥasan ʿAlī ibn ʿAbd as-Salām at-Tasūlī. Tevens bestudeerde hij de wetenschap *Uṣūl al-Fiqh* met behulp van de werken *Al-Waraqāt* van Imām al-Juwaynī en *Jamʿ al-Jawāmiʿ* van Imām As-Subkī. Ook de *ḥadīth* van de Profeet mayy Allah hem zeggen en vrede schenken kwam aan bod met de studie van *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*.

Verder bekwaamde hij zich in *ḥadīth*-wetenschappen met onder meer *Al-Bayqūniyya* en *Muqaddimat Ibn Ṣalāḥ*. In de vakken Arabische grammatica en morfologie memoriseerde hij onder andere de *Ājurrūmiyya*, *al-Zawwāwī* en *Alfiyya* van Ibn Mālīk en bestudeerde hij *Lāmiyyat al-Afʿāl* en *Qaṭr an-Nadā*. Tenslotte verdiepte hij zich in de Arabische retoriek (*Al-Balāgha*) onder meer door bestudering van werken als *Jawharat al-Maknūn* en *Talkhīṣ al-Miftāḥ*, daarbij op de klassieke manier vertoevend aan de voeten van geleerden in de moskee.

Na deze studies kwam shaykh Aarab terug naar Nederland waarna hij sinds 2005 docent is aan de IUASR en daarnaast een aantal jaar verbonden was als geestelijk verzorger bij de Dienst Justitiële Inrichtingen. Naast zijn universitair docentschap is hij hoofddocent bij het Itqan College, een islamitisch onderwijsinstituut waar hij medeoprichter van is en waar traditionele islamkennis wordt onderwezen. Naast zijn imām- en docentschap geeft hij lezingen en lessen in verschillende moskeeën en instituten.

Als auteur heeft hij meerdere werken op zijn naam staan, waaronder de vertaling en uitleg van het populaire boek *Arrisala (deel 1 Geloofsleer)* van Ibn Abī Zayd al-Qayrawānī, het boek *Halal – Gids over eten en drinken volgens de islam, de Wijsheden (Al Hikam)* en daarnaast een belangrijke inhoudelijke rol vervuld bij een groot deel van de publicaties van 't Kennishuys.